

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Κατά τήν επίσημη τελετή παράδοσης τῶν ἔξι πρώτων σύγχρονων μαχητικῶν ἀεροσκαφῶν RAFALE στήν 332 μοίρα τῆς πολεμικῆς μας ἀεροπορίας στήν Τανάγρα τήν 19^η Ἰανουαρίου 2022 παρουσία τοῦ ἐξοχωτάτου πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, προσκληθεῖς παρέστη ὡς ἐπιχώριος Μητροπολίτης ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Γεώργιος, ὁ ὁποῖος μάλιστα κατά τά πατροπαράδοτα εἰωθότα ἐτέλεσε τόν καθιερωμένο ἀγιασμό ἐκφράζοντας συγχρόνως τίς εἰλικρινεῖς εὐχές του καί ἀρχιερατικές εὐλογίες. Στήν ὡς ἄνω ἐκδήλωση προσεκλήθη ἐπίσης καί παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι με τήν παρουσία τῶν ἀρχιερέων καί τήν τέλεση τοῦ ἀγιασμοῦ συμφωνεῖ ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού μάλιστα ἐπιχαίρει.

Δυσάρεστη ἔκπληξη ἀποτελεῖ τό γεγονός ὅτι κάποιοι, ὀλίγοι κατά τήν γνώμη μας, ἐνοχλήθηκαν.

Ἐξέφρασαν μάλιστα τήν ἀντίθεσή τους σχολιάζοντας ἀπαξιωτικά καί εἰρωνικά τήν τέλεση τοῦ ἀγιασμοῦ.

Μέ δημοσιεύματα στήν «Καθημερινή» ὁ καθηγητής πολιτικῆς ἐπιστήμης στό πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ. Νίκος Μαραντζίδης καί στήν Athens Voice ἡ συγγραφέας κ. Σώτη Τριανταφύλλου, μέ ἀρνητική καί σκωπτική διάθεση γιά τήν ἱερή τελετή τοῦ ἀγιασμοῦ προσβάλλοντας τά θρησκευτικά αἰσθήματα τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ μας, προέβησαν σέ ἀνοίκειους καί ὑπερβολικούς χαρακτηρισμούς.

Ὁ κ. Ν. Μαραντζίδης θεωρεῖ ὅτι ἡ χώρα μας σέ ζητήματα θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν εἶναι χειρότερα ἀπό πολλές χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καί ἔσπευσε νά σχολιάσει ὅτι ὁ ἀγιασμός παρουσία τοῦ πρωθυπουργοῦ μπορεῖ νά προκαλεῖ σέ πολλούς τόν γέλωτα, στόν ἴδιο, ὅμως, προξενεῖ ἀπελπισία!

Από τήν σκοπιά της πάλι η κ. Τριανταφύλλου χαρακτηρίζει «μπουρτζοβλαχιά»(!!!) τήν τέλεση αγιασμοῦ ἀπό τούς δύο μητροπολίτες. Σπεύδει μάλιστα νά λυπηθεῖ τόν κ. Μητσοτάκη ὁ ὁποῖος ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἀλυσοδεμένος στήν σκοταδιστική Ὁρθοδοξία καί σημειώνει μέ νόημα «αὐτό εἶναι τό πρόβλημα: ἡ ἀτολμία νά ἀποδεσμευθοῦμε ἀπό τήν παπαδοσύνη καί νά ἐξελιχθοῦμε σέ πολιτικό κράτος».

Τό φαινόμενο δέν εἶναι ἀπόλυτα νέο.

Πρόκειται γιά τήν τάση τῆς ἐκκοσμίκευσης πού κάπως καθυστερημένα ἔφθασε καί στή χώρα μας ἀπό τή Δύση.

Εἶναι σύμπτωμα τῆς νεοτερικότητας καί μετανεοτερικότητας πού ἐπιδιώκει τόν θρησκευτικό ἀποχρωματισμό τῆς ἀτομικῆς καί δημόσιας ζωῆς, τήν παραθώρηση καί τελικά ἄρνηση τῶν πατροπαράδοτων παραδόσεων, τήν μετάθεση τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν ἀπό τό ἐπίκεντρο στήν περιφέρεια τῆς κοινωνίας.

Ἀντίθετα μέ τόν μαχητικό στρατευμένο ἀθεϊσμό τῶν προηγούμενων δεκαετιῶν ἡ ἐκκοσμίκευση τῶν ἡμερῶν μας παρουσιάζεται σάν μιά δῆθεν ψυχραιμία καί ἤρεμη κατάσταση, ἡ ὁποία στό ὄνομα τοῦ φιλελευθερισμοῦ ἀπλά ἀνέχεται τή θρησκεία σάν ἰδιωτική ὑπόθεση χωρίς δικαιώματα κοινωνικῆς ἀναφορᾶς.

Ὅλα αὐτά μπορεῖ ἐνδεχομένως νά εἶναι δικαιολογημένα καί νά ἰσχύουν στή Δυτικοευρωπαϊκή κοινωνία μέ τή γνωστή σκοτεινή προῖστορία τοῦ παποκαισαρισμοῦ καί τῆς φεουδαρχίας, εἶναι, ὅμως, ἀνακόλουθα καί αὐθαίρετα στό δικό μας ἑλληνορθόδοξο χῶρο.

Σέ μᾶς ἡ Ἐκκλησία ὑπήρξε κιβωτός διάσωσης τοῦ Γένους καί ὁ κλήρος πρωτοστάτησε σέ ἀγῶνες ἐθνικούς καί ἀπελευθερωτικούς.

Ἐγκριτοί ἱστορικοί ἀποφαίνονται ὅτι στήν ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἡ Ἐκκλησία δέν μετεῖχε ἀπλῶς, ἀλλά τήν ἐνέπνευσε καί τήν δημιούργησε.

Σέ κάθε δυσκολία, ἐθνική καί κοινωνική, ὁ λαός μας αἰσθανόταν καί βίωνε τήν κραταιά Σκέπη καί φοβερὰ προστασία τῆς ὑπερμάχου Στρατηγοῦ.

Αὐτή ἡ συνείδηση, ἔστω καί κάπως ἀποχρωματισμένη ἀπό τή γενικευμένη ἐκκοσμίκευση, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἀποτυπωμένη στήν καρδιά τῶν Ἑλλήνων.

Μοναδική ἐξαίρεση ἀποτελοῦν μερικοί διανοούμενοι, πού φορεῖς μιᾶς ξενόφερτης κουλτούρας, ἐπιμένουν νά δαιμονίζονται, ὅταν διαπιστώσουν ὅτι σέ πείσμα τῆς ἰδεολογικῆς τους ἐμμονῆς, ὁ λαός μας καί οἱ ὀργανωμένοι συλλογικοί φορεῖς ζητοῦν τήν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση μέ ἀγιαστικές τελετές, ὅπως ὁ ἀγιασμός που προκάλεσε τήν ἀντίδραση.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν, Λεβαδείας & Αὐλίδος